

**UNDERVISNINGS
MINISTERIET**
STYRELSEN FOR
UNDERVISNING OG KVALITET

Dansk som andetsprog A

Højere forberedelseksamen

Ny ordning

2018 - Vejledende opgavesæt 2

Indhold

Prøvemateriale	
Prøvegenrer	3
Henvisningspraksis	4
Opgaveformuleringer	5
Materiale til opgave 1	
1. Katrine Marie Guldager: <i>Storebælt</i>	6
Materiale til opgave 2	
2. DR1: <i>Alene i vildmarken</i>	9
Materiale til opgave 3	
3. Jonas Vibsig Berding: <i>Generation Facebook</i>	11

Ortografi og tegnsætning følger originalerne. Trykfejl er dog rettet.

Prøvegenrer

Debatindlæg

Når du skriver et debatindlæg, skal du redegøre for og diskutere et fagligt emne på baggrund af et debatindlæg i fx en avis. Da din læser ikke på forhånd kender dette debatindlæg, skal du redegøre for de synspunkter, der er i teksten. Dit mål er både at gøre din læser klogere på emnet og på debattørens forskellige synspunkter. Disse synspunkter skal du løbende forholde dig til og begrunde, hvorfor du er enig eller uenig med debattøren.

Genreskabelon for et debatindlæg:

- Redegør overordnet for problemstillingen
- Redegør for debattørens forskellige synspunkter og holdninger til problemstillingen
- Vurder debattørens synspunkter og begrund løbende, hvorfor du er enig eller uenig med debattøren i hans eller hendes synspunkter.

Analyserende artikel

Når du skriver en analyserende artikel, skal du formidle din forståelse af teksten klart for en læser, der ikke kender den. Din rolle er at forklare din læser, hvad der står i teksten, og ved hjælp af konkrete analyser af det der står i teksten, skal du forklare, hvordan du mener teksten skal forstås. Herefter skal du på baggrund af dine analyser forsøge at fortolke, hvad meningen med teksten kan være. Som led i dit arbejde med teksten skal du gøre brug af relevante analysebegreber og anden danskfaglig viden og eventuelt perspektivere teksten til et overordnet emne.

Genreskabelon for en analyserende artikel:

- Beskriv kort, hvad teksten handler om
- Forklar gennem konkrete analyser af eksempler fra teksten, hvordan du mener at teksten skal forstås.
- Forsøg med hjælp fra dine analyser af teksten at forklare hvad meningen med teksten kan være
- Relater dine analyser og fortolkninger til et emne, du har arbejdet med eller til lignende problematikker, du kender til

Henvisningspraksis

I dansk som andetsprog A gælder som i andre fag, at alle kilder skal dokumenteres. Du skal derfor

- præsentere det materiale, du anvender i din artikel
- henvide til materialet enten i fodnoter eller direkte i teksten

Du skal ikke vedlægge anvendt materiale i bilag eller udarbejde en litteraturliste.

Forslag til, hvordan du kan henvide til forfattere og tekster fra hæftet eller forfattere i andet materiale:

Når du første gang henvider til eller citerer fra en forfatter fra hæftet eller en forfatter fra et andet materiale, skal du præsentere både forfatter og citat oplyse følgende i en fodnote:

- Forfatter
- Titel
- Udgiver
- Årstal
- Link (hvis der er tale om internetmateriale)

a. Eksempel på henvisning til forfatter og tekst i hæftet:

Hovedpersonen i novellen er beskrevet som ”forfængelig og ikke til at holde ud.”¹

b. Eksempel på henvisning til materiale:

Medieforsker ved Københavns Universitet Henrik Søndergaard mener, at DR’s underholdningsprogrammer af denne grund er vigtige for at fastholde seerne, hvilket han citeres for i artiklen *Borgerlige vil sætte DR på slankekur* fra Berlingske Tidende den 1. januar 2014: ”Hvis man fjerner det underholdende, så vil man se, at DR samlet set får færre seere.”²

¹ Stig Dalager: *Det der gror*. Gyldendal, 2010, s. 2

² Henrik Søndergaard citeret i Henrik Dannemand Jensen og Kristian Lindberg. *Borgerlige vil sætte DR på slankekur*. Berlingske Tidende, 01.01.14.
<http://www.b.dk/kultur/borgerlige-vil-saette-dr-paa-slankekur>

Opgaveformuleringer

Opgave 1

Skriv en analyserende artikel om forholdet mellem forældre og børn.

I din artikel skal du analysere og fortolke novellen *Storebælt* af Katrine Marie Guldager (tekst 1). Din analyserende artikel skal blandt andet besvare følgende:

- Hvordan vil du karakterisere fortælleren?
- Hvilken generation tilhører fortælleren, og hvordan fremstiller hun deres værdier? Giv eksempler på, hvordan det fremgår af novellen.
- Hvordan opfatter fortælleren forholdet til sine børn? Begrund det med eksempler fra novellen.
- Hvad er efter din mening tekstens centrale konflikt og tema? Hvordan fremgår det af novellen? Begrund det med konkrete eksempler.

Du skal skrive minimum 1000 ord.

Opgave 2

Skriv en analyserende artikel om det moderne menneskes forhold til naturen.

I din artikel skal du analysere og fortolke uddraget fra tv-udsendelsen *Alene i Vildmarken* (tekst 2).

Din analyserende artikel skal blandt andet besvare følgende:

- Hvad er hensigten med tv-udsendelsen *Alene i Vildmarken*? Begrund dine vurderinger med eksempler fra filmen.
- Hvordan anvendes de filmiske virkemidler til at fastholde seernes interesse? Giv konkrete eksempler fra filmen.
- Hvordan er deltagerne fremstillet? Giv konkrete eksempler.
- Hvilken betydning har naturen for deltagerne i *Alene i Vildmarken*? Giv konkrete eksempler.

Du skal skrive minimum 1000 ord.

Opgave 3

Skriv et debatindlæg om brug af sociale medier, hvor du diskuterer Jonas Vibsig Berdings tekst *Generation Facebook* (tekst 3). I debatindlægget skal du redegøre for hans synspunkter og vurdere argumentationen. Som en central del af dit debatindlæg skal du diskutere de synspunkter og holdninger han giver udtryk for.

- Hvad er Jonas Vibsig Berdings hovedsynspunkt? Begrund det med eksempler fra teksten.
- Hvilke andre vigtige synspunkter og holdninger har han?
- Hvordan synes du, han argumenterer for sine synspunkter? Giv konkrete eksempler.
- Er du enig i udsagnet ”Internettet stjæler vores jordforbindelse, indtil vi til sidst hænger dinglende med dets trådløse wire om halsen”? Begrund dine synspunkter.
- Hvad er din holdning til brug af sociale medier? Begrund dine holdninger.

Du skal skrive minimum 1000 ord.

1. Katrine Marie Guldager: *Storebælt*

Novellen er en del af novelleserien En mand steg af toget ..., der blev trykt første gang i DSB's magasin Ud & Se i 2010. 12 danske forfattere, herunder Katrine Marie Guldager, blev bedt om at skrive et bidrag, der indeholder sætningen 'en mand steg af toget ...'. Hvad, der i øvrigt sker, er helt op til forfatterne selv. Katrine Marie Guldager blev født i 1966.

Herfra hvor vi sidder, kan vi hver aften sidde og se ud over Storebælt.

I gamle dage kunne vi se storebæltsfærgerne, men nu kan vi i stedet se broen: Broen som er meget dominerende i landskabet, og som vi derfor ikke bryder os om. Engang kunne vi stå i vores baghave og kigge ud over markerne og føle, at vi stod ved verdens ende. Nu kigger vi næsten direkte på broen, og selvom vi naturligvis ikke kan høre trafikken, så er den uundgåeligt en del af bevidstheden, når vi står der: Vi kan næsten høre de store lastvognstog og de små personbiler med håbløse, små piger som chauffører.

Ellers bor vi godt. Huset her er et, vi har arvet fra min far, ja, det er snart tyve år siden. Begge vores børn er vokset op her, om end drengen ikke boede her mere end en fem-syv år, før han flyttede ind til København og blev trommeslager i et band, hvis navn jeg desværre har det med at glemme. Og hvorfor skulle jeg ikke det. Glemme det, mener jeg. Det er jo nok ikke for min skyld, at de spiller deres kattejammerrock¹. Eller ryger hash.

Det, som jeg har på hjerte, kan siges meget kort. Jeg synes, at der i den moderne verden er sket en forkludring² af forholdet mellem børn og deres forældre. Jeg ved da godt, at min mand og jeg ikke har været de perfekte forældre. Men hvem er det? Jeg ved da også, at Frank var alt for meget væk hjemmefra, at jeg hang på børnene, fordi jeg kedede mig. Alligevel synes jeg det var stygt, at jeg skulle høre på deres anklager hele tiden. Anklager om, at jeg havde sat mit eget velbefindende over deres osv. Det kunne i hvert fald ikke blive ved.

Derfor sagde jeg for snart ti år siden til Frank, at jeg ikke havde lyst til at få besøg af vores børn mere.

Det fløj ud af mig, men sådan havde jeg det altså, og det står jeg ved. Alligevel er det, som om at børnene ikke helt har forstået mit budskab. Så sent som i går sad Frank og jeg ude ved gavlen og betragtede en hare, der nu i et stykke tid har vovet sig tættere og tættere på vores hus.

Da var det, at min datter ringede og sagde, at hun netop var steget af toget i Slagelse. Snart efter hørte vi en taxa i gruset på gårdspladsen. Jeg lod mine solbriller glide ned på næsen og frygtede det værste. Og ganske rigtigt. Rundt om gavlen kom min datter, min danseglade, tørklædesvingende datter, og med sig havde hun en ung mand.

Jeg rejste mig fra bordet, men jeg må indrømme, at det var svært at finde en grimasse, der kunne passe³. For selvom den ene side af mig havde lyst til at trække min datter til side og hviske:

– Hør nu her, det kan godt være, at det er svært at forstå, Anna, men far og jeg har faktisk truffet den beslutning ...

¹ *kattejammerrock*: rockmusik, der lyder som en kat, der jamrer sig

² *en forkludring*: at noget er blevet indviklet og er blevet til et problem

³ *at finde en grimasse, der kan passe*: at finde et passende ansigtsudtryk

Så var der også en anden side af mig, der havde lyst til at møde den unge mand, hun havde taget med, ja, for hvem vidste, måske ville han give hende fred i sjælen? Situationen var akavet⁴.

40 Min mand forsvandt ind i køkkenet for at hente forfriskninger. Derfor var det op til mig at fremskaffe to stole mere, men egentlig er jeg blevet for gammel til at bære stole frem og tilbage. Derfor spurgte jeg den unge mand, om han ikke ville hjælpe mig, og det ville han gerne. Først da jeg gik bagefter ham ind i stuen, lagde jeg mærke til, at hans bukser var beskidte, og at han havde en lang fletning, der lå
45 ned ad ryggen som en varm slange. Af fodtøj havde han et par blå klip-klappere på. Jeg skal indrømme, at jeg var en smule frastødt af denne unge mand, og igen var jeg lige ved at gå ud og trække min datter til side: Vi havde faktisk en aftale.

Alligevel udpegede jeg to stole, som den unge mand bar ud en efter en. Min datter stod uden for og strakte sig:

50 – Åh, ja sagde hun kælent. Man trænger til at strække sig efter en lang biltur.
– Hvor kommer I fra? spurgte jeg og vidste, at haren var over alle bjerge. Formentlig ville vi aldrig se den igen.

– Ja, faktisk kommer vi helt fra Sverige. Mads og jeg har sammen med otte andre købt en ødegård⁵ deroppe.

55 En ødegård? Jeg kunne ikke lade være med at trække på smilebåndet. Herregud, ødegårde, det var da noget, man opkøbte dengang, Frank og jeg var unge. Dengang, vi lavede kollektiver og sang lange sange om Christiania. Jeg trak på smilebåndet, for det forekom mig så passé⁶. Skuffende, faktisk. Det kan da godt være, at vi tog fejl i mange ting dengang, men vi gjorde da i det mindste oprør
60 mod vores forældre, og vi gjorde det på vores egen måde. Vi kæmpede for det, vi troede på. Men min datter? Hun og hendes generation har jo på mange måder bare gået i vores fodspor. Bare slå en avis op. Det eneste, de kan finde ud af at kæmpe for, er Christiania og deres svinesti af et ungdomshus. Kan det virkelig passe, at deres kamp er den samme som vores? Næ, sandheden er nok snarere den, at de
65 ikke kan finde på noget selv. På mig virker de fuldkommen uselvstændige.

Min mand kom ud med en lille, rød bakke. På den havde han frisklavet kaffe og te plus en lille æbletærte, jeg havde lavet dagen forinden. Egentlig havde jeg glædet mig til, at vi skulle have den æbletærte om aftenen, men min mand stillede tærten fra sig og spurgte nysgerrigt til ødegården. Han smilede varmt til mig, som
70 ville han minde mig om alle de hyggelige stunder, vi havde haft på den ødegård, vi engang var med i.

Min datter havde sat sig ved siden af sin ven, og nu sad hun og smilede. Jeg vil ikke sige, at hun ligefrem strålede af seksuel lykke, men der var noget udfordrende ved hendes blik. Som om hun nu for alvor brød med os. Guderne skal vide at jeg i
75 mange år har længtes efter, at hun gjorde netop det. I stedet har de sidste mange år jo været præget af hendes evindelige anklager mod os, ja, især mod mig. Igen og igen har jeg skullet høre på, at jeg var en dårlig mor. Men så er det bare jeg spørger: Hvis hun virkelig synes, at jeg var så forfærdelig, hvorfor kommer hun så tilbage? Hvorfor giver hun os ikke bare 'fingeren'⁷ og skaber sig det liv, hun vil have?

⁴ *akavet*: anspændt og med en mærkelig stemning

⁵ *en ødegård*: et gammelt bondehus langt ude på landet

⁶ *passé*: ikke længere moderne eller brugbar

⁷ *at give fingeren*: at vise langfingeren til nogen som tegn på disrespect

80 Sagen er nok den, at min datter og jeg voksede op som jævnaldrende. Alle-
rede da hun var fjorten, foreslog jeg hende, at vi skulle være veninder, i stedet
for mor-datter. For jeg følte faktisk ikke, at jeg havde så meget at sige hende som
'mor'. Man skal huske på, at jeg er født under krigen, og det, jeg havde med mig
hjemme fra, var ikke noget, man kunne tage med ind i 'den nye tid', det var faktisk
85 fuldstændig ubrugeligt. Derfor havde jeg svært ved at påtage mig en mor-rolle. Det
var såmænd ikke, fordi jeg ikke ville, jeg kunne bare ikke: Historien havde så
at sige efterladt mig et andet sted. Engang følte jeg mig meget brødebetyngt⁸ over
det, men så skrev jeg et langt brev til min datter. Jeg tænkte, at det var det eneste
rigtige at gøre, at lægge kortene på bordet⁹.

90 Jeg husker tydeligt den aften, hvor jeg skrev brevet, for min mand var i køk-
kenet, og jeg sad oppe på det lille loftskammer, hvor man dengang havde en ufor-
styrret udsigt ud over landskabet. Det var længe før broen. Jeg vidste, at det var
det sværeste brev, jeg nogen sinde ville skrive i mit liv, men mine følelser og min
hele sjæl påbød mig at skrive det. Jeg følte, at det var rigtigst af mig at opsigte den
95 uskrevne mor-datterkontrakt, der var mellem os.

Hvis jeg havde vidst, hvilke reaktioner, der ville medføre! Min datter kom
farende herved og råbte op om, at hun stadig havde brug for sin mor. Jeg kiggede
fortvivlet på hende og sagde:

– Jamen er du ikke 19? Hvad skal du med en mor? Jeg var 19, da jeg mødte din far!

100 Situationen var meget, meget svær for mig. Jeg synes også, at de unge menne-
sker er så ufatteligt egoistiske. Hvorfor tilbringe så meget tid med at stå og vente
ved et trug, der er tomt¹⁰?

Til sidst fik jeg nok af hendes anklager, og så var det, at jeg sagde til Frank, at
hele vores situation kun gjorde ondt værre: Jeg ville ikke se mine børn mere. Det
105 er trods alt ikke meningen, at det skal være et livslangt åg¹¹ at være mor. Men min
datter har åbenbart stadig ikke forstået budskabet, ellers ville hun ikke sidde der i
stolen over for mig og skænke kaffe til sin såkaldte fyr.

Frank synes helt at have glemt vores aftale om ikke at se børnene mere, for han
hengiver sig til selskabet, som var alt i den skønneste orden, og mine tanker ikke
110 blot en samling fælder: Der endnu en gang skal lede mig ned ad den sti, hvor det
hele er min skyld. Jeg vil ikke være med til det. Jeg har gjort, hvad jeg kunne, og
jeg vil ikke høre mere.

Jeg rejser mig og går ind i stuen. Køligheden i stuen gør mig godt, for min
mand og jeg har næsten hele dagen siddet i solen. Jeg sætter mig i en af mine
115 læderlænestole og tænder en cigaret med filter. Hvis bare der var en måde, jeg
kunne få min datter til at forstå, at jeg faktisk er færdig med hende. Det er muligt,
at jeg ikke har været nogen god mor, men jeg ved, at hun aldrig bliver voksen. Selv
den dag hun kommer herved med en unge, vil jeg kigge på hende og vide, at hun
altid vil være et barn selv. Jeg vil lukke øjnene og tænke: Gid Frank dog ville køre
120 hende til stationen igen.

⁸ *brødebetyngt*: tung af skyldfølelse

⁹ *at lægge kortene på bordet*: at sige ting åbent og ærligt

¹⁰ *et trug, der er tomt* (metafor): et sted, hvor der ikke er noget at få

¹¹ *et åg*: en tung byrde at bære

2. DR1: *Alene i vildmarken*

Alene i Vildmarken er en tv-serie på DR1 fra 2018.

Otte danskere skal forsøge at overleve alene i vildmarken i et meget øde område i det nordlige Norge, og de skal filme sig selv med håndholdt kamera. Den, der klarer sig længst tid alene, vinder.

I dette indledende klip fra seriens første afsnit følger vi nogle af deltagerne på den første dag.

Alene i vildmarken

Ordforklaringer til Alene i vildmarken

Vildmarken: et stort naturområde, hvor der ikke findes mennesker, veje, huse eller anden civilisation

01:58

nord for Polarcirklen: den nordlige polarcirkel ligger meget højt mod nord. Området nord for cirklen kaldes Arktis

04:06

underviser i friluftsliv: underviser i at leve i og bruge naturen aktivt

05:10

Afskåret fra: at være helt uden kontakt med andre mennesker

06:37

dælme: mildt bandeord. Sammentrækning af 'djævlen tage mig'

3. Jonas Vibsig Berding: *Generation Facebook*

Teksten er et essay fra Politiken 20. april 2013. Jonas Vibsig Berding¹² er folkeskoleelev.

»Min generation er ved at opbygge et nyt samfund, men det smuldrer mellem fingrene på os. Internettet stjæler vores jordforbindelse, indtil vi til sidst hænger dinglede med dets trådløse wire om halsen. Var det smukke ved livet ikke, at det skulle leves?«, spørger den sekstenårige Jonas Vibsig Berding i en ny serie 'Du danske ungdom'.

De voksne ved intet om det. De tror måske, at de kan sætte sig ind i det, men det kan de ikke. De har levet et langt liv, men i denne barske jungle er de mere uerfarne, end vi er. Vores generation er ved at opbygge et samfund i en ny kæmpe verden, men det er af sand, og det smuldrer mellem fingrene på os. Internettet stjæler vores jordforbindelse, indtil vi til sidst hænger dinglede med dets trådløse wire om halsen.

Jeg er 16 år, går i 9. klasse og ved, hvordan det er, for jeg har selv været der. Nej, jeg er der. Jeg bliver forfulgt af det. Min smartphone ligger så tungt i min lomme, at jeg aldrig er mere end en meter fra at blive indhentet. Det føles som at flygte med en fangelænke.

Alle, jeg kender, er online. Facebook er det største sociale fællesskab, jeg som ung overhovedet kan melde mig ud af. Jeg begynder at blive bange for det, for jeg har set, hvad det gør ved folk. Jeg har følt det på egen krop. Jeg har set folk sælge ud og simpelthen gøre alt, hvad de kan, for at opnå et ekstra 'synes godt om'-klik. Vores værd er blevet til at måle og veje. For via Facebook er vi alle blevet et produkt, hvor likes og kommentarer er brugeranmeldelser.

Små piger har byttet ønskelistsens Barbie-dukke ud med spejlreflekskameraer.

Og selvom jeg aldrig har været fan af de dukkede dukker, bringer de nye dyre kameraer, der dukker op, intet bedre. De idylliske dukker, der førhen skulle leges med, begynder de små piger nu selv at ligne. De ligger nu pludselig selv under for Facebooks legende hænder. Det er ikke nok længere at lege med idyllen, vores generation vil være den.

Vi kender alle opskriften. De ingredienser, der tilsammen smager sødt af internettets anerkendelse. Det menneskeværd, som kan måles og vejes. Det, som er umuligt i den fysiske verden, men som med de ønskede kameraer pludseligt kan lade sig gøre. Unge piger kan pludselig få taget billeder til Facebook, der, modsat virkeligheden, kan redigeres. Det giver så falskt et billede af os som mennesker, at vi kun vil præsentere os fra vores smukkeste side. For via Facebook fabrikeres vi alle så fejlfrit som dukker.

Det er et optrappende mareridt, som jeg ikke kan se nogen ende på. En ond spiral. Jeg kan umuligt forstille mig, at Facebook skulle kunne udløse den anerkendelse, som dagligt derpå er søgt. Der må mangle noget helt andet. Noget, der sidder et sted dybere i os, end hvad tusinde falske Facebooktømmeltotter kan grave sig frem til.

¹² Jonas Vibsig Berding (f. 1996). Han gik i 2013 i 9. klasse i folkeskolen på Grønnemose Skole i Gladsaxe. Han svømmeinstruktør på eliteplan 9 gange om ugen i Gladsaxe Swim Copenhagen.

Men hvem er der at bebrejde?

Det er vel ikke nogens skyld, at vi alle vil præsentere os fra vores bedste side, og at der derfor er opstået dette falske univers imellem os. Pludseligt kan jeg bare
40 se alle problematikkerne. De er kommet væltende ind over mig som en lavine, og vi har sgu begravet hinanden i dem.

Det er en snebold, der har rullet¹³ sig langt større, end hvad vi som enkelte personer kan magte. Det kræver os alle at holde snebolden rullende. Den bliver større, og flere ruller med.

45 For nogen koster det rigtigt mange kræfter at skulle holde snebolden rullende, men der er ingen, som har lyst til at stoppe op, for så ruller den bare videre med milliarder af tilhængere, som følger den.

Og der er ingen, som har lyst til at stå tilbage alene i kulden.

Vil vi nogensinde blive frie? Frie fra at skulle søge anerkendelse? Frie fra vores mindreværdskomplekser? Frie fra vores eget urimelige forventningspres? For uden
50 disse helt menneskelige egenskaber ville en ting som Facebook aldrig kunne vokse sig så stort. Facebook har vokset sig stort på vores usikkerhed. Alene i dag har flere af mine Facebook-venner opdateret deres gamle profilm billeder for endnu en gang at kunne få publiceret det på deres venners startside. Alt sammen for at fylde det tomme kar af selvværd med en lille sjat ekstra tomme tommelfingre.

55 Jeg står hånd i hånd sammen med mine Facebook-venner som et led i en kæmpe kreds. Men for at bryde denne onde cirkel handler det om at være ærlig over for sig selv. Man kan ikke løse et problem uden at anerkende det først, og jeg sætter mig på ingen måde over dette problem, for jeg står midt i det. Jeg vil ikke længere være med til at løfte vores liv så langt op i luften, at ingen af os til sidst kan bun-
60 de. Men for at komme ud må jeg kigge ind, så derfor:

Hvis det var syndigt at være på Facebook, ville jeg være den værste synder. Når vækkeuret på telefonen ringer om morgenen, er det første, jeg gør, at rulle om på siden og tjekke Facebook. Så går jeg gerne på toilettet, børster tænder og spiser morgenmad. Alt sammen uden at Facebook slipper grebet om min højre hånd.
65 *Der er så mange ting, jeg prøver at sige positivt om Facebook for at beskytte det, men i virkeligheden mest af alt mig selv. Det værste er, at jeg konstant lyver over for mig selv. Hvis jeg ikke kan være ærlig over for mig selv, over for hvem kan jeg så? Og hvorfor sletter jeg ikke bare min profil? Simpelthen fordi jeg er bange for at stå alene.*

70 *Jeg skammer mig, når jeg i dag kan føre en samtale med en person, der er flere kilometer væk, selv om jeg sidder til middag med min familie, som er mindre end en armlængde fra en berøring.*

Generation Facebook er mester i zapperkulturen, så det tager os ingen tid at vende tommelfingeren enten op eller ned, når vi ser en ny person. Ofte består en
75 stor del af vores vurderinger også af, hvor mange andre der tidligere har flippet tommelfingeren til en ”thumbs up” - altså hvor mange andre romerske kejsere der tidligere har lagt et like. Og har man ikke mange likes, bliver ens status smidt for løverne i den gladiatorarena¹⁴, vi kalder for et socialt fællesskab.

¹³ en snebold, der har rullet: en effekt, hvor noget vokser ukontrolleret, når det først er sat i gang

¹⁴ en gladiatorarena: en gladiator var en professionel kriger i oldtidens Romerrige; en arena er en rund plads hvor man kan udkæmpe kampe – fx gladiator kampe

I dag dokumenterer vi næsten alle ting, som vi gør, og vi gør ting alene for at
80 dokumentere dem. Så vi står konstant som dansende marionetdukke i Facebooks
rampelys som skuespillere af den idylliske karakter, vi så gerne vil være, men kun
kan være i kulissen af det store teaterstykke kaldet Facebook. Og jeg er alt andet
end til stede i nuet, når jeg så ofte skal performe i livet på scenen med alle mine
Facebook-venner som en blanding af tilskuere, dommere og anmeldere.

85 Jeg ved, at inden for få år vil det være muligt med teknologien at gøre alt, uden
i virkeligheden at gøre noget som helst. Men har det smukke ved livet ikke altid
været, at det skulle leves?

Oplysninger til brug for Copydan

Tekster

1. Katrine Marie Guldager: *Storebælt*. Ud og Se 2010. Novellen er udgivet i elektronisk form i samarbejde mellem forfatteren, Lindhardt og Ringhof og Ud & Se.
2. DR1: *Alene i vildmarken*. Sæson 2 bliver sendt på DR1 fra januar 2018.
3. Jonas Vibsig Berding: *Generation Facebook*. Politiken 20. april 2013.